

Sygn. akt IX U 2176/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Łącka
Protokolant:	Joanna Metera

przy udziale: ./.

po rozpoznaniu w dniu 4 czerwca 2014 r. w Rybniku

sprawy z odwołania E. P. (P.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania E. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 15 listopada 2013 r. Znak (...)

1. ***zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zobowiązuje organ rentowy do ponownego ustalenia wysokości emerytury ubezpieczonego ze wskaźnikiem wysokości podstawy wymiaru wynoszącym 100,55 % poczynając od dnia 01 października 2013r.***
2. ***oddala odwołanie w pozostałej części.***

Sędzia

Sygn. akt IX U 2176/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15 listopada 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na podstawie przepisów ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, dokonał przeliczenia przysługującej ubezpieczonemu E. P. (P.) emerytury przyjmując do obliczenia podstawy jej wymiaru przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia oraz kwotę bazową obowiązującą w dacie złożenia wniosku o ponowne ustalenie wysokości emerytury.

Ubezpieczony odwołał się od powyższej decyzji i wniósł o ponowne ustalenie wysokości świadczenia poprzez przyjęcie do obliczenia emerytury wskaźnika podstawy wymiaru przysługującej wcześniej renty z tytułu niezdolności obliczonego, który był ustalony z okresu od stycznia 1981r. do grudnia 1988r. i wynosił 121,29% oraz kwoty bazowej obowiązującej w dacie nabycia prawa do emerytury równej 3.080,80zł. Ponadto ubezpieczony wskazał, iż organ rentowy nie uwzględnił do podstawy wymiaru wypłacanych corocznie nagród w postaci dywidend.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie wskazując

w uzasadnieniu, że brak jest możliwości ustalenia ubezpieczonemu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru z lat 1980-1989 ponieważ okres ten nie stanowi dziesięciolecia mieszczącego się w przedziale czasowym dwudziestu lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie emerytury. Jednocześnie Oddział ZUS wskazał, że do obliczeń uwzględnił wszystkie te składniki, co do których nie było wątpliwości czy były oskładkowane.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony urodził się w 28 marca 1948 roku.

W okresie od dnia 23.03.1997r. do 27.04.2013r. był uprawniony do renty z tytułu niezdolności do pracy, której wysokość została ustalona z uwzględnieniem wynagrodzenia osiągniętego w okresie od 01/1981-12/1990 - wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosił 121,29%.

Decyzją z dnia 16.04.2013r. Oddział ZUS przyznał ubezpieczonemu począwszy od dnia 28.04.2013r. w miejsce przysługującej dotychczas renty emeryturę z urzędu. Do obliczenia wysokości tego świadczenia przyjęto dotychczasową podstawę wymiaru renty. Podstawa wymiaru emerytury wyniosła 2.664,47 zł.

Kolejną decyzją z dnia 07.06.2013r., wydaną w rozpoznaniu wniosku ubezpieczonego z dnia 28.03.2013r., organ rentowy przyznał ubezpieczonemu od 28.04.2013r. prawo do emerytury ustalając podstawę jej wymiaru w oparciu o przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia tj. z lat 1966-1968, 1970-1972, 1981-1988, 1991-1996. Obliczony z uwzględnieniem tych lat wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 76,25%, zaś podstawa wymiaru świadczenia z zastosowaniem kwoty bazowej równej 3.080,84zł wyniosła 2.349,14zł.

W dniu 22.10.2013r. ubezpieczony wystąpił z kolejnym wnioskiem o przeliczenie emerytury z uwzględnieniem wynagrodzeń wskazanych w kartotece zarobkowej za lata od 1974 do 1980 oraz od 1989 do 1990 oraz kartach zasiłkowych, jakie osiągał z tytułu zatrudnienia w Spółdzielni (...) w R..

Rozpoznając powyższy wniosek organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję opisaną na wstępie. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru obliczony zgodnie z art.15 ust.6 ustawy emerytalnej z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia tj. z lat 1974 – 1990, 1993-1994, 1996 wyniósł 99,29%. Podstawa wymiaru obliczona przez pomnożenie wskaźnika przez kwotę bazową obowiązującą w dacie zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie wysokości emerytury tj.3.080,84 zł wynosi 3.058,97zł.

Ubezpieczony nie zgodził się z decyzją domagając się ponownego ustalenia wysokości emerytury poprzez zastosowanie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru przysługującej wcześniej renty tj.121,29% oraz obowiązującej w dacie zgłoszenia wniosku kwoty bazowej 3.080,84 zł. Jednocześnie wskazał, iż domaga się zaliczenia nieuwzględnionych nagród w postaci corocznie wypłacanych dywidend. Nie potrafił określić w jakiej wysokości i w jakim okresie były wypłacane. W jego ocenie w okresie przyjętym do obliczenia podstawy wymiaru renty tj. w okresie od 01/1981-12/1990 osiągał najwyższe wynagrodzenia. Był zatrudniony wówczas w Spółdzielni (...) w R. na stanowisku instruktora zawodu, a następnie kierownika Zakładu nr.5 i 4.

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o akta organu rentowego, akta osobowe oraz zeznania ubezpieczonego (nagranie z rozprawy w dniu 12.02.2014r. minuty od 00:16:32 do 00:31:02)

W opinii sporządzonej w toku niniejszego postępowania przez biegłą z zakresu emerytur, rent i kapitału początkowego obliczono w sposób najbardziej korzystny wysokość emerytury ubezpieczonego na podstawie dowodów znajdujących się w aktach rentowych oraz złożonej dokumentacji płacowej i akt osobowych z okresu zatrudnienia w Spółdzielni (...). Maksymalny wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury z okresu dwudziestu lat kalendarzowych od 1974 do 1990 oraz od 1993 do 1994 i 1996 wyniósł 100,55%. Biegła uwzględniła wszystkie składniki wynagrodzenia wykazane w kartotekach zarobkowych, a które stanowiły podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne. Strony nie kwestionowały treści opinii zgadzając się z ustaleniami poczynionymi przez biegłą.

Powyższe Sąd ustalił w oparciu o akta organu rentowego oraz opinię biegłej z zakresu emerytur, rent i kapitału początkowego mgr H. P. z dnia 16.03.2014r. (k.25-43a.s.).

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego jedynie w nieznacznym zakresie zasługuje na uwzględnienie.

Jak stanowi bowiem art.15 ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.) podstawę wymiaru emerytury stanowi przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych dziesięciu lat kalendarzowych wybranych z ostatnich dwudziestu lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę.

Jednocześnie zgodnie z art.15 ust.6 powołanej powyżej ustawy, na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenie emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Mając powyższe na uwadze nie ulega wątpliwości, iż żądany przez ubezpieczonego sposób ustalenia wysokości podstawy wymiaru emerytury jest niedopuszczalny, ponieważ jest niezgodny z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.

W przypadku ubezpieczonego, który zgłosił wniosek o emeryturę w 2013r. dziesięć kolejnych lat kalendarzowych można wybrać z przedziału lat od 1993-2013, co jest dla niego niekorzystne w sytuacji gdy, opłacał on składki jedynie w okresie od 01/1993 do 09/1996. Wnioskowane zaś przez ubezpieczonego lata 1981-1990 nie mieszczą się w tym przedziale. W tej sytuacji najkorzystniejsze jest ustalenie podstawy wymiaru w oparciu o art.15 ust.6 powołanej ustawy - jak w zaskarżonej decyzji.

Nie ulega jednak wątpliwości, iż wyliczenie podstawy wymiaru przez organ rentowy nie do końca jest prawidłowe. Powyższe jednoznacznie wynika z opinii powołanej w sprawie biegłej z zakresu emerytur, rent i kapitału początkowego, którą to opinię Sąd całkowicie podzielił. Z opinią tą zgodził się również organ rentowy nie kwestionując dokonanych przez biegłą korekt podstaw wymiaru za poszczególne lata. Obliczony przez biegłą wskaźnik wysokości podstawy wymiaru uległ nieznacznemu podwyższeniu z 99,29% do 100,05%. Ubezpieczony również nie złożył zastrzeżeń wobec jej treści. Należy zatem uznać, iż tak obliczony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest dla ubezpieczonego najkorzystniejszy.

Wobec powyższego Sąd z mocy art. 477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i zobowiązał organ rentowy do ustalenia wysokości emerytury ze wwpw 100,55% poczynając od 01.10.2013r. , oddalając odwołanie w pozostałym zakresie.

Sędzia